ŠKOLNÍ ŘÁD

Pravidla pro hodnocení žáků v ZŠ

Právní souvislosti

- **zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů,**
- **vyhláška č. 48/2005 Sb., o základním vzdělávání a některých náležitostech plnění povinné školní docházky, ve znění pozdějších předpisů,**
- **vyhláška č. 27/2016 Sb., o vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami a žáků nadaných, ve znění pozdějších předpisů.**

Úvod

Tento dokument je součástí školního řádu. Jeho cílem je vytvořit jasná pravidla pro hodnocení výsledků vzdělávání a chování žáků. Je určen pro pedagogické pracovníky, žáky i jejich zákonné zástupce a uvádí požadavky na vědomosti, dovednosti a návyky pro určené stupně hodnocení a klasifikace ve vyučovacích předmětech i v chování včetně výchovných opatření. Zabývá se hodnocením a klasifikací dílčích i celkových výsledků žáka, jichž dosáhl v souladu s požadavky **očekávané výstupy jednotlivých předmětů školního vzdělávacího programu**, i jeho schopností používat osvojené vědomosti, dovednosti a návyky v konkrétních situacích a chováním žáka v souladu s požadavky školního řádu. Při vzdělávání distančním způsobem škola přizpůsobí způsob získávání podkladů a hodnocení výsledků vzdělávání podmínkám žáka pro toto vzdělávání.

I. Zásady hodnocení průběhu a výsledků vzdělávání a chování ve škole a na akcích pořádaných školou

1) Při hodnocení, průběžné i celkové klasifikace pedagogický pracovník uplatňuje přiměřenou náročnost a pedagogický takt vůči žákovi.

2) Při celkové klasifikaci přihlíží učitel k věkovým zvláštnostem žáků i k tomu, že žák mohl v průběhu klasifikačního období zakolísat v učebních výkonech pro určitou indispozici.

3) Pedagogičtí pracovníci zajišťují, aby zákonní zástupci žáka byli včas informováni o průběhu a výsledcích vzdělávání.

4) Každé pololetí se vydává žákovi vysvědčení; za první pololetí lze místo vysvědčení vydat žákovi výpis z vysvědčení.

5) Hodnocení výsledků vzdělávání žáka na vysvědčení je vyjádřeno klasifikačním stupněm (dále jen "klasifikace"), slovně nebo kombinací obou způsobů. O způsobu hodnocení rozhoduje

ředitel školy se souhlasem školské rady.

6) Škola převede slovní hodnocení do klasifikace nebo klasifikaci do slovního hodnocení v případě přestupu žáka na školu, která hodnotí odlišným způsobem, a to na žádost této školy nebo zákonného zástupce žáka. Škola, která hodnotí slovně, převede pro účely přijímacího řízení ke střednímu vzdělávání slovní hodnocení do klasifikace.

7) U žáka s vývojovou poruchou učení rozhodne ředitel školy o použití slovního hodnocení na základě žádosti zákonného zástupce žáka.

8) Do vyššího ročníku postoupí žák:
a) který na konci druhého pololetí prospěl ze všech povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem, s výjimkou předmětů výchovného zaměření stanovených rámcovým vzdělávacím programem a předmětů, z nichž byl uvolněn, pokud mu nebylo povoleno opakování ročníku
b) prvního stupně základní školy, který již v rámci prvního stupně opakoval ročník, a žák druhého stupně základní školy, který již v rámci druhého stupně opakoval ročník, a to bez ohledu na prospěch
c) **prvního ročníku, a to bez ohledu na prospěch.**

9) Nelze-li žáka hodnotit na konci prvního pololetí, určí ředitel školy pro jeho hodnocení náhradní termín, a to tak, aby hodnocení za první pololetí bylo provedeno nejpozději do dvou měsíců po skončení prvního pololetí. Není-li možné hodnotit ani v náhradním termínu, žák se za první pololetí nehodnotí.

10) Nelze-li žáka hodnotit na konci druhého pololetí, určí ředitel školy pro jeho hodnocení náhradní termín, a to tak, aby hodnocení za druhé pololetí bylo provedeno nejpozději do konce září následujícího školního roku. V období měsíce září do doby hodnocení navštěvuje žák nejbližší vyšší ročník, popřípadě znovu devátý ročník.

11) Má-li zákonný zástupce žáka pochybnosti o správnosti hodnocení na konci prvního nebo druhého pololetí, může do 3 pracovních dnů ode dne, kdy se o hodnocení prokazatelně dozvěděl, nejpozději však do 3 pracovních dnů ode dne vydání vysvědčení, požádat ředitele školy o **přezkoumání výsledků hodnocení žáka**; je-li vyučujícím žáka v daném předmětu ředitel školy, požádá krajský úřad. Není-li dále stanoveno jinak, ředitel školy nebo krajský úřad nařídí komisionální přezkoušení, které se koná nejpozději do 14 dnů od doručení žádosti nebo v termínu dohodnutém se zákonným zástupcem. Týká-li se žádost hodnocení chování nebo předmětu výchovného zaměření, ředitel školy, popřípadě krajský úřad, posoudí dodržení pravidel hodnocení stanovených školním řádem. Při zjištění porušení pravidel výsledek hodnocení změní; jinak jej potvrdí. Rozhodne nejpozději do 14 dnů ode dne doručení žádosti.

12) Pro doplnění průběžné klasifikace mohou učitelé používat plusy, minusy a jiné symboly, pobídky, které slouží k jemnějšímu hodnocení výkonu žáka.

13) Žák, který plní povinnou školní docházku, opakuje ročník, pokud na konci druhého pololetí neprospěl nebo nemohl být hodnocen. To neplatí o žákovi, který na daném stupni základní školy již jednou ročník opakoval; tomuto žákovi může ředitel školy na žádost jeho zákonného zástupce povolit opakování ročníku pouze z vážných zdravotních důvodů. Požádá-li o to zákonný zástupce, může ředitel školy povolit žákovi opakování prvního ročníku, pokud je žádost doložena doporučujícím posouzením příslušného lékaře nebo klinického psychologa a školského poradenského zařízení v rozsahu požadovaném školským zákonem.

14) Ředitel školy může žákovi, který po splnění povinné školní docházky nezískal základní vzdělání, povolit po posouzení důvodů uvedených v žádosti jeho zákonného zástupce a na základě dosavadních výsledků vzdělávání pokračování v základním vzdělávání, nejdéle však do konce školního roku, v němž žák dosáhne osmnáctého roku věku.

15) Ředitel školy může žákovi udělit pochvalu nebo jiné ocenění za mimořádný projev lidskosti, občanské nebo školní iniciativy, záslužný nebo statečný čin nebo za mimořádně úspěšnou práci.

16) Třídní učitel nebo ředitelem školy pověřený pedagogický pracovník může žákovi udělit pochvalu nebo jiné ocenění za výrazný projev školní iniciativy nebo za déletrvající úspěšnou práci.

17) Při porušení povinností stanovených školním řádem lze podle závažnosti porušení uložit:
- napomenutí, které ukládá třídní učitel nebo ředitelem školy pověřený pedagogický pracovník,
- důtku, kterou ukládá třídní učitel nebo ředitelem školy pověřený pedagogický pracovník,
- důtku ředitele, kterou ukládá ředitel školy.

18) Udělení pochvaly nebo jiného ocenění anebo uložení kázeňského opatření a jeho důvody se neprodleně oznámí žákovi a jeho zákonnému zástupci.

19) Do dokumentace školy se zaznamená udělení pochvaly ředitele školy a uložení kázeňského opatření. Na vysvědčení se zaznamená pouze pochvala ředitele školy, a to za pololetí, v němž byla udělena.

20) **Zvláště hrubé opakované slovní a úmyslné fyzické útoky žáka vůči zaměstnancům školy nebo školského zařízení nebo vůči ostatním žákům se považují za zvláště závažné zaviněné porušení povinností stanovených školským zákonem. Ředitel školy oznámí takové jednání orgánu sociálně-právní ochrany dětí a státnímu zastupitelství do následujícího pracovního dne poté, co se o něm dozvěděl.**

II. Stupně hodnocení prospěchu a chování

Stupně hodnocení a klasifikace jsou stanoveny v §15 vyhlášky č. 48/2005 Sb., o základním vzdělávání.

1. Prospěch žáka v jednotlivých vyučovacích předmětech je klasifikován těmito stupni:
   1 – výborný

2 – chvalitebný
3 – dobrý
4 – dostatečný
5 – nedostatečný

2. Chování žáka je klasifikováno těmito stupni:
   1 – velmi dobré
   2 – uspokojivé
   3 – neuspokojivé

Klasifikace chování:

1) Klasifikaci chování žáků provádí třídní učitel po projednání s učiteli, kteří ve třídě vyučují, a s ostatními učiteli.

2) Kritériem pro klasifikaci chování je dodržování školního řádu během klasifikačního období.

3) Při klasifikaci chování se přihlíží k věku, morální a rozumové vyspělosti žáka; k uděleným opatřením k posílení kázně se přihlíží pouze tehdy, jestliže tato opatření byla neúčinná.

4) Škola hodnotí a klasifikuje žáky za jejich chování ve škole a při akcích pořádaných školou.

Kritéria pro jednotlivé stupně klasifikace chování

Stupeň 1 (velmi dobré)

Žák zpravidla dodržuje povinnosti a pravidla stanovená školním řádem. Případná méně závažná porušení jsou ojedinělá a žák na výchovné působení přiměřeně reaguje.

Stupeň 2 (uspokojivé)

Žák se dopustil závažného porušení školního řádu nebo se opakovaně dopouští méně závažných porušení. Při hodnocení se přihlíží k okolnostem jednání, míře zavinění, následkům, dosavadnímu chování a účinnosti přijatých opatření.

Stupeň 3 (neuspokojivé)

Žák se dopustil zvláště závažného porušení školního řádu nebo se přes předchozí opatření opakovaně dopouští závažných porušení. Hodnocení musí být konkrétně odůvodněno a doloženo.

Klasifikace prospěchu:

Při hodnocení prospěchu dle výše uvedené stupnice jsou výsledky vzdělávání žáka a chování žáka ve škole a na akcích pořádaných školou hodnoceny tak, aby byla zřejmá úroveň vzdělání žáka, které dosáhl zejména vzhledem k očekávaným výstupům formulovaným v učebních osnovách jednotlivých předmětů školního vzdělávacího programu, k jeho vzdělávacím a osobnostním předpokladům a k

věku žáka. Klasifikace zahrnuje ohodnocení píle žáka a jeho přístupu ke vzdělávání i v souvislostech, které ovlivňují jeho výkon.

Východiska pro stanovení hodnotících stupňů

- úplnost, ucelenost, přesnost a trvalost osvojení požadovaných cílových znalostí (faktů, pojmů, definic, zákonitostí a vztahů)
- kvalita a rozsah získaných dovedností vykonávat požadované vzdělávací činnosti
- kvalita uplatňování osvojených znalostí a dovedností při řešení vzdělávacích úkolů
- kvalita práce s informacemi – dovednost nalézt, třídit a prezentovat informace, včetně dovednosti využívání ICT
- osvojení dovednosti účinně spolupracovat
- přístup ke vzdělávání, snaha a píle žáka
- kvalita myšlení, především jeho samostatnost, tvořivost, originalita
- kvalita komunikativních dovedností – přesnost, výstižnost, odborná i jazyková správnost ústního a písemného projevu
- osvojení účinných metod samostatného studia – umět se učit

Pro potřeby klasifikace se předměty dělí do tří skupin:

a) předměty s převahou teoretického zaměření

b) předměty s převahou praktických činností

c) předměty s převahou výchovného zaměření.

Kritéria pro jednotlivé klasifikační stupně jsou formulována především pro celkovou klasifikaci. Učitel však nepřeceňuje žádné z uvedených kritérií, posuzuje žákovy výkony komplexně, v souladu se specifikou předmětu.

Kritéria pro klasifikaci ve vyučovacích předmětech s převahou teoretického zaměření

Stupeň 1 (výborný)

Žák ovládá požadované poznatky a zákonitosti uceleně, přesně a plně chápe vztahy mezi nimi. Pohotově vykovává požadované intelektuální a praktické činnosti. Samostatně a tvořivě uplatňuje osvojené poznatky a dovednosti při řešení teoretických a praktických úkolů, při výkladu a hodnocení jevů a zákonitostí. Myslí logicky správně, zřetelně se u něj projevuje samostatnost a tvořivost. Jeho ústní a písemný projev je správný, přesný, výstižný. Grafický projev je přesný a estetický. Výsledky jeho činností jsou kvalitní. Je schopen samostatně pracovat s texty. Dokáže si zorganizovat vlastní práci, prokazuje snahu a vzdělávací aktivitu. Je schopen sebekontroly. Pracuje s informacemi, spolupracuje s ostatními, řídí jejich práci, je originální.

Stupeň 2 (chvalitebný)

Žák ovládá požadované poznatky a zákonitosti v podstatě uceleně, přesně a úplně. Pohotově

vykovává požadované intelektuální a praktické činnosti. Samostatně a produktivně nebo podle menších podnětů učitele uplatňuje osvojené poznatky a dovednosti při řešení teoretických a praktických úkolů, při výkladu a hodnocení jevů i zákonitostí. Myslí správně, v jeho myšlení se projevuje logika a tvořivost. Ústní a písemný projev mívá menší nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti. Kvalita výsledků činnosti je zpravidla bez podstatných nedostatků. Grafický projev je estetický, bez větších nepřesností. Je schopen samostatně nebo s menší pomocí pracovat s texty. Dokáže si zorganizovat vlastní práci, je zpravidla samostatný, většinou prokazuje snahu a vzdělávací aktivitu. Kvalita vzdělávání je bez podstatných nedostatků. Při práci s informacemi má v jejich zpracování a uplatnění drobné problémy. Při spolupráci s ostatními vyžaduje drobnou podporu nebo pomoc.

Stupeň 3 (dobrý)

Žák má v ucelenosti, přesnosti a úplnosti osvojení požadovaných poznatků a zákonitostí nepodstatné mezery. Při vykonávání požadovaných intelektuálních a praktických činností projevuje nedostatky. Podstatnější nepřesnosti a chyby dovede za pomoci učitele korigovat. V uplatňování osvojovaných poznatků a dovedností při řešení teoretických a praktických úkolů se dopouští chyb. Uplatňuje poznatky a provádí hodnocení jevů podle podnětů učitele. Jeho myšlení je v celku správné, ale málo tvořivé, v jeho logice se vyskytují chyby. V ústním a písemném projevu má nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti. V kvalitě výsledků jeho činnosti se projevují častější nedostatky, grafický projev je méně estetický a má menší nedostatky. Je schopen samostatně studovat podle návodu učitele. Má problémy s organizací vlastní práce je méně samostatný, někdy prokazuje snahu a vzdělávací aktivitu. V kvalitě vzdělávání se projevují častější nedostatky. Při práci s informacemi má častější problémy, zvláště v jejich zpracování a uplatnění. Spolupráce s ostatními vyžaduje podporu nebo pomoc.

Stupeň 4 (dostatečný)

Žák má v ucelenosti, přesnosti a úplnosti osvojení požadovaných poznatků závažné mezery. Při provádění požadovaných intelektuálních a praktických činností je málo pohotový a má větší nedostatky. V uplatňování osvojených poznatků a dovedností při řešení teoretických a praktických úkolů se vyskytují závažné chyby. Při využívání poznatků pro výklad a hodnocení jevů je nesamostatný. V logice myšlení se projevují závažné chyby, myšlení není tvořivé. Jeho ústní a písemný projev má vážné nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti. V kvalitě výsledků jeho činnosti a v grafickém projevu se projevují nedostatky, grafický projev je málo estetický. Závažné chyby dovede žák s pomocí učitele opravit. Při samostatném studiu má velké těžkosti. Za účinné pomoci učitele je schopen zorganizovat vlastní práci, málokdy prokazuje píli, snahu a vzdělávací aktivitu. Často a chybně napodobuje ostatní, není tvořivý. V průběhu samostatného studia má velké těžkosti. Při práci s informacemi má zásadní problémy, často nedovede informace zpracovat. Spolupráce s ostatními je pasivní a pracuje pouze za výrazné podpory a pomoci ostatních.

Stupeň 5 (nedostatečný)

Žák si požadované poznatky neosvojil uceleně, přesně a úplně, má v nich závažné a značné mezery.

Jeho dovednost vykonávat požadované intelektuální a praktické činnosti má velmi podstatné nedostatky. V uplatňování osvojených vědomostí, dovedností při řešení teoretických a praktických úkolů se vyskytují velmi závažné chyby. Při výkladu a hodnocení jevů a zákonitostí nedovede své vědomosti uplatnit ani s podněty učitele. Neprojevuje samostatnost v myšlení, vyskytují se u něho časté logické nedostatky. V ústním a písemném projevu má závažné nedostatky ve správnosti, přesnosti i výstižnosti. Kvalita výsledků jeho činnosti a grafický projev mají vážné nedostatky a chyby nedovede opravit ani s pomocí učitele. Svoji práci není schopen zorganizovat, neprokazuje píli, jeho snaha je minimální nebo krátkodobá. Chybuje a není tvořivý. Nepracuje s informacemi. Nedokáže spolupracovat s ostatními i přes pomoc a podporu.

Kritéria pro klasifikaci ve vyučovacích předmětech s převahou výchovného působení

Stupeň 1 (výborný)

Žák je v činnostech velmi aktivní. Pracuje tvořivě, samostatně, plně využívá osobní předpoklady a velmi úspěšně je rozvíjí. Jeho projev je esteticky působivý, originální, procítěný, přesný. Osvojené vědomosti, dovednosti a návyky aplikuje tvořivě.

Stupeň 2 (chvalitebný)

Žák je v činnostech aktivní, převážně samostatný, využívá své osobní předpoklady, které úspěšně rozvíjí. Jeho projev je esteticky působivý, originální a má jen menší nedostatky. Žák tvořivě aplikuje osvojené vědomosti, dovednosti a návyky. Má zájem o umění, estetiku, tělesnou zdatnost.

Stupeň 3 (dobrý)

Žák je v činnostech méně aktivní, tvořivý, samostatný a pohotový. Nevyužívá dostatečně své schopnosti v individuálním a kolektivním projevu. Jeho projev je málo působivý, dopouští se v něm chyb. Jeho vědomosti a dovednosti mají četnější mezery a při jejich aplikaci potřebuje pomoc učitele. Nemá aktivní zájem o umění, estetiku a tělesnou kulturu.

Stupeň 4 (dostatečný)

Žák je v činnostech málo aktivní i tvořivý. Rozvoj jeho schopností a jeho projev jsou málo uspokojivé. Úkoly řeší s častými chybami. Vědomosti a dovednosti aplikuje jen se značnou pomocí učitele. Projevuje velmi malý zájem a snahu.

Stupeň 5 (nedostatečný)

Žák je v činnostech převážně pasivní. Rozvoj jeho schopností je neuspokojivý. Jeho projev je většinou chybný a nemá estetickou hodnotu. Minimální osvojené vědomosti a dovednosti nedovede aplikovat. Neprojevuje zájem o práci.

Kritéria pro klasifikaci ve vyučovacích předmětech s převahou praktických činností

Stupeň 1 (výborný)

Žák soustavně projevuje kladný vztah k práci a k prováděným činnostem. Pohotově, samostatně a tvořivě využívá získané teoretické poznatky při praxi. Práci vykonává pohotově, samostatně uplatňuje získané vědomosti a návyky. Bezpečně ovládá postupy a způsoby práce; dopouští se jen menších chyb, výsledky jeho práce jsou bez závažnějších nedostatků. Účelně si organizuje vlastní práci, udržuje pracoviště v pořádku, uvědoměle dodržuje předpisy o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a aktivně se stará o životní prostředí, hospodárně využívá suroviny, materiál, energii. Vzorně obsluhuje a udržuje laboratorní zařízení a pomůcky, nástroje, nářadí a měřidla. Aktivně překonává vyskytující se překážky.

Stupeň 2 (chvalitebný)

Žák projevuje kladný vztah k práci a k prováděným činnostem. Samostatně, ale méně tvořivě a s menší jistotou využívá získané teoretické poznatky při praxi. Práci vykonává samostatně, v postupech a způsobech práce se nevyskytují podstatné chyby. Výsledky jeho práce mají drobné nedostatky. Účelně si organizuje vlastní práci, pracoviště udržuje v pořádku. Uvědoměle dodržuje předpisy o ochraně zdraví při práci a stará se o životní prostředí. Při hospodárném využívání surovin, materiálů a energie se dopouští malých chyb. Laboratorní zařízení a pomůcky, nástroje, nářadí a měřidla obsluhuje a udržuje s drobnými nedostatky. Překážky v práci překonává s občasnou pomocí učitele.

Stupeň 3 (dobrý)

Žák projevuje vztah k práci a prováděným činnostem s menšími výkyvy. Za pomoci učitele uplatňuje získané teoretické poznatky při praxi. Při práci se dopouští chyb a při postupech a způsobech práce potřebuje občasnou pomoc učitele. Výsledky práce mají nedostatky. Vlastní práci organizuje méně účelně, udržuje pracoviště v pořádku. Dodržuje předpisy o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a v malé míře přispívá k tvorbě a ochraně životního prostředí. Na podněty učitele je schopen hospodárně využívat suroviny, materiály a energie. K údržbě laboratorních zařízení, přístrojů, nářadí a měřidel musí být částečně podněcován. Překážky v práci překonává jen s častou pomocí učitele.

Stupeň 4 (dostatečný)

Žák pracuje bez zájmu a vztahu k práci a prováděným činnostem. Získané teoretické poznatky dovede využít při činnosti jen za soustavné pomoci učitele. Při práci, dovednostech a návycích se dopouští větších chyb. Při volbě postupů a způsobů práce potřebuje soustavnou pomoc učitele. Ve výsledcích práce má závažné nedostatky. Práci dovede organizovat za soustavné pomoci učitele, méně dbá o pořádek na pracovišti. Méně dbá na dodržování předpisů o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a o životním prostředí. Porušuje zásady hospodárnosti využívání surovin, materiálů a energie. V obsluze a údržbě laboratorních zařízení a pomůcek, přístrojů a nářadí a měřidel se dopouští závažných nedostatků. Překážky v práci překonává jen s pomocí učitele.

Stupeň 5 (nedostatečný)

Žák neprojevuje zájem o práci ani o prováděné činnosti. Nedokáže ani s pomocí učitele uplatnit získané teoretické poznatky v praxi. V práci, dovednostech a návycích má podstatné nedostatky. Nedokáže postupovat při práci ani s pomocí učitele. Výsledky jeho práce jsou nedokončené, neúplné, nepřesné, nedosahují předepsané ukazatele. Práci na pracovišti si nedokáže zorganizovat, nedbá na pořádek na pracovišti. Neovládá předpisy o ochraně zdraví při práci a nedbá na ochranu životního prostředí. Nevyužívá hospodárně surovin, materiálů a energie. V obsluze a údržbě laboratorních zařízení a pomůcek, přístrojů a nářadí, nástrojů a měřidel se dopouští závažných nedostatků.

Kritéria pro klasifikaci žáků při skupinové práci

Stupeň 1 (výborný)

Žák se projevuje samostatně, iniciativně a tvořivě. Projevuje organizátorské schopnosti, ochotně se ujímá vedení skupiny a usměrňuje další žáky ve skupině. Jeho myšlení a jednání vede ke správnému výsledku v rámci zadaného úkolu.

Stupeň 2 (chvalitebný)

Žák pracuje samostatně a pohotově a reaguje produktivně na menší podněty vedoucího skupiny. Jeho samostatná činnost vede k dosažení správného výsledku v rámci zadaného úkolu.

Stupeň 3 (dobrý)

Žák při vykonávání požadované činnosti ve skupině projevuje nedostatky, které je schopen korigovat za pomoci vedoucího skupiny. Je méně iniciativní, v jeho myšlení se vyskytují chyby, které mohou negativně ovlivnit výsledek práce.

Stupeň 4 (dostatečný)

Žák i přes vedení a pomoc vedoucího skupiny se dopouští závažných chyb. Je málo samostatný, není tvořivý a není schopen sám přispět ke zdárnému zvládnutí úkolů ve skupině.

Stupeň 5 (nedostatečný)

Žák je zcela nesamostatný, i pod vedením se dopouští závažných chyb. Své chyby nedokáže opravit ani s pomocí ostatních žáků ve skupině. Nepodílí se na práci skupiny a tím ani na jejím výsledku.

Kritéria pro hodnocení žáků při práci na projektech

Kritéria jsou stejná jako u skupinové práce a k tomu ještě navíc:

Stupeň 1 (výborný)

Žák je koordinátorem práce na projektu, zodpovídá za postup prací, vyhledávání informací, plnění dílčích úkolů a včasné splnění termínů.

Stupeň 2 (chvalitebný)

Žák se řídí pokyny koordinátora, ale na základě menších podnětů pracuje zcela samostatně a bezchybně.

Stupeň 3 (dobrý)

Žák je schopen pracovat samostatně pouze pod vedením koordinátora, který koriguje jeho chyby a usměrňuje průběh práce.

Stupeň 4 (dostatečný)

Žák je schopen pracovat pouze pod neustálým vedením koordinátora, při práci dělá závažné chyby, které musí být ostatními napravovány.

Stupeň 5 (nedostatečný)

Žák není schopen splnit požadované úkoly ani pod vedením koordinátora. Pro projektovou práci není přínosem, ale brzdou.

Ukazatele jednotlivých stupňů při použití různých typů hodnocení

Hodnotící škála					
1	100 – 90 %	+ + + + + -	téměř bezchybný stav	excelentní, vynikající, příkladný, bezvadný, výborný	vždy
2	89 – 70 %	+ + + + - -	převládají pozitivní zjištění, dílčí chyby	nadprůměrný, velmi dobrý, chvalitebný	často
3	69 – 40 %	+ + + - - -	pozitiva a negativa v rovnováze	průměrný, dobrý	někdy
4	39 – 25 %	+ + - - - -	převaha negativ, výrazné chyby	podprůměrný, výrazně slabá místa, dostatečný	zřídka
5	24 – 0 %	- - - - - -	zásadní nedostatky	nevyhovující stav, nedostatečný	vůbec

III. Zásady pro používání slovního hodnocení

1) Hodnocení výsledků vzdělávání žáka na vysvědčení může být vyjádřeno též slovně nebo

kombinací obou způsobů. O způsobu hodnocení rozhoduje ředitel školy se souhlasem školské rady.

2) Škola převede slovní hodnocení do klasifikace nebo klasifikaci do slovního hodnocení v případě přestupu žáka na školu, která hodnotí odlišným způsobem, a to na žádost této školy nebo zákonného zástupce žáka. Škola, která hodnotí slovně, převede pro účely přijímacího řízení ke střednímu vzdělávání slovní hodnocení do klasifikace. Slovní hodnocení obsahuje posouzení výsledků vzdělávání žáka v jejich vývoji, posouzení jeho přístupu ke vzdělávání v souvislostech ovlivňujících výkon, naznačení dalšího rozvoje, zdůvodnění hodnocení a doporučení, jak předcházet případným neúspěchům a jak je překonávat. Kriteriální hodnocení vychází z předem stanovených konkrétních kritérií a předem stanoveného vyjádření míry jejich naplnění.

3) U žáka s vývojovou poruchou učení rozhodne ředitel školy o použití slovního hodnocení na základě žádosti zákonného zástupce žáka.

4) Výsledky vzdělávání žáka v jednotlivých povinných a nepovinných předmětech stanovených školním vzdělávacím programem jsou v případě použití slovního hodnocení popsány tak, aby byla zřejmá dosažená úroveň vzdělání žáka ve vztahu ke stanoveným cílům vzdělávání a k jeho vzdělávacím a osobnostním předpokladům.

Při použití slovního hodnocení se uvádí charakteristiky pěti následujících oblastí:

1) Ovládnutí učiva předepsaného osnovami

- ovládá bezpečně
- ovládá
- podstatné ovládá
- ovládá se značnými mezerami
- neovládá

2) Úroveň myšlení

- pohotové, bystré, dobře chápe souvislosti
- uvažuje celkem samostatně
- menší samostatnost v myšlení
- nesamostatné myšlení
- odpovídá nesprávně i na návodné otázky

3) Úroveň vyjadřování

- výstižné, poměrně přesné
- celkem výstižné
- nedostatečně přesné
- vyjadřuje se s obtížemi
- nesprávné i na návodné otázky

4) Úroveň aplikace vědomostí

- spolehlivě, uvědoměle užívá vědomostí a dovedností
- dovede používat vědomosti a dovednosti, dopouští se drobných chyb
- s pomocí učitele řeší úkoly, překonává obtíže a odstraňuje chyby, jichž se dopouští – dělá podstatné chyby, nesnadno je překonává
- praktické úkoly nedokáže splnit ani s pomocí učitele

5) Píle a zájem o učení

- aktivní, učí se svědomitě a se zájmem
- učí se svědomitě
- k učení a práci nepotřebuje mnoho podnětů
- malý zájem o učení, potřebuje stálé podněty
- pomoc a pobízení k učení jsou neúčinné

IV. Zásady pro stanovení celkového hodnocení žáka na vysvědčení

Celkové hodnocení žáka se na vysvědčení vyjadřuje stupni:

a) Prospěl (a) s vyznamenáním,
b) Prospěl (a),
c) Neprospěl (a)
d) Nehodnocen (a).

Žák je hodnocen stupněm

a) Prospěl (a) s vyznamenáním, není-li v žádném z povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem hodnocen na vysvědčení stupněm prospěchu horším než 2 – chvalitebný, průměr stupňů prospěchu ze všech povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem není vyšší než 1,5 a jeho chování je hodnoceno stupněm velmi dobré,
b) Prospěl (a), není-li v žádném z povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem hodnocen na vysvědčení stupněm prospěchu 5 – nedostatečný nebo odpovídajícím slovním hodnocením,
c) Neprospěl (a), je-li v některém povinném předmětu hodnocen stupněm 5 – nedostatečný nebo odpovídajícím slovním hodnocením, **anebo není-li z některého povinného předmětu hodnocen na konci druhého pololetí.**
d) Nehodnocen (a), není-li možné žáka hodnotit z některého z povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem na konci prvního pololetí.

Jestliže je žák z výuky některého předmětu v prvním nebo druhém pololetí uvolněn, uvádí se na vysvědčení místo hodnocení slovo „uvolněn (a)“.

V. Způsob získávání podkladů pro hodnocení

1) Hodnocení průběhu a výsledků vzdělávání a chování žáků pedagogickými pracovníky je

jednoznačné, srozumitelné, srovnatelné s předem stanovenými kritérii, věcné, všestranné, pedagogicky zdůvodněné, odborně správné a doložitelné.

2) Podklady pro hodnocení a klasifikaci získávají vyučující zejména: soustavným diagnostickým pozorováním žáků, sledováním výkonů žáka a připravenosti na vyučování, různými druhy zkoušek (písemné, ústní, grafické, praktické, pohybové, …) kontrolními písemnými pracemi, analýzou výsledků různých činností žáků, konzultacemi s ostatními vyučujícími a podle potřeby i psychologickými a zdravotnickými pracovníky.

3) V předmětech hodnocených klasifikací získává vyučující průběžně dostatečný počet podkladů odpovídajících povaze předmětu; zpravidla nejméně čtyři podklady za pololetí v předmětech s převahou teoretického zaměření a nejméně dva podklady v předmětech s převahou výchovného nebo praktického zaměření. **V předmětech hodnocených slovně nebo kriteriálně se shromažďuje dostatečný počet průkazných podkladů pro posouzení všech podstatných kritérií.** Počet podkladů se přiměřeně upraví podle individuálních vzdělávacích potřeb žáka a doporučení školského poradenského zařízení.

4) Ústní ověřování znalostí probíhá zpravidla v rámci vyučování. Individuální ověřování lze použít, je-li to odůvodněno povahou hodnocení, organizačními, bezpečnostními či zdravotními důvody, individuálními vzdělávacími potřebami žáka nebo doporučením školského poradenského zařízení. Musí být zachována důstojnost žáka a zajištěna průkaznost hodnocení.

5) Učitel oznamuje individuálně žákovi výsledek každé klasifikace, klasifikaci zdůvodňuje a poukazuje na klady a nedostatky hodnocených projevů, výkonů, výtvorů. Po ústním vyzkoušení oznámí učitel žákovi výsledek hodnocení okamžitě. Výsledky hodnocení písemných zkoušek a prací a praktických činností oznámí žákovi nejpozději do 10 kalendářních dnů. Učitel sděluje všechny známky, které bere v úvahu při celkové klasifikaci zástupcům žáka.

6) Kontrolní písemné práce a další druhy zkoušek rozvrhne učitel rovnoměrně na celý školní rok, aby se nadměrně nenahromadily v určitých obdobích.

7) O termínu písemné zkoušky, která má trvat více než 25 minut, informuje vyučující žáky dostatečně dlouhou dobu předem přes informační systém Bakaláři (úkol či poznámkou). Ostatní vyučující o tom informuje formou zápisu do třídní knihy. V jednom dni mohou žáci konat jen jednu zkoušku uvedeného charakteru.

8) Učitel je povinen vést soustavnou evidenci o každé klasifikaci žáka průkazným způsobem tak, aby mohl vždy doložit správnost celkové klasifikace žáka i způsob získání známek (ústní zkoušení, písemné, …). V případě dlouhodobé nepřítomnosti nebo rozvázání pracovního poměru v průběhu klasifikačního období předá tento klasifikační přehled zastupujícímu učiteli nebo vedení školy.

9) Klasifikační stupeň určí učitel, který vyučuje příslušnému předmětu. Při dlouhodobějším pobytu žáka mimo školu (lázeňské léčení, léčebné pobyty, dočasné umístění v ústavech apod.) vyučující

respektuje známky žáka, které škole sdělí škola při instituci, kde byl žák umístěn; žák se znovu nepřezkušuje.

10) Při určování stupně prospěchu v jednotlivých předmětech na konci klasifikačního období se hodnotí kvalita práce a učební výsledky, jichž žák dosáhl za celé klasifikační období. Stupeň prospěchu se neurčuje na základě průměru z klasifikace za příslušné období. Výsledná známka za klasifikační období musí odpovídat známkám, které žák získal a které byly sděleny rodičům.

11) Případy zaostávání žáků v učení a nedostatky v jejich chování se projednají v pedagogické radě, neprodleně doje k informování rodičů.

12) Na konci klasifikačního období, v termínu, který určí ředitel školy, nejpozději však 48 hodin před jednáním pedagogické rady o klasifikaci, zapíší učitelé příslušných předmětů číslicí výsledky celkové klasifikace do třídního výkazu a připraví návrhy na možnost opravných zkoušek, na klasifikaci v náhradním termínu apod...

13) Zákonné zástupce žáka informuje o prospěchu a chování žáka třídní učitel a učitelé jednotlivých předmětů v průběhu třídních schůzek, konzultačních odpolední a kdykoliv, jestliže o to zákonní zástupci žáka požádají. Těm, kteří se nemohli dostavit do školy v určeném termínu, poskytnou vyučující možnost individuální konzultace. Údaje o klasifikaci a hodnocení chování žáka jsou sdělovány pouze zákonným zástupcům žáka, nikoliv veřejně před všemi účastníky.

14) V případě mimořádného zhoršení prospěchu žáka informuje zákonní zástupci vyučující předmětu bezprostředně a prokazatelným způsobem.

VI. Podrobnosti o komisionálních a opravných zkouškách

Komisionální zkoušky

Komisionální zkoušky se konají v těchto případech:

a) Přezkoušení při pochybnosti zákonného zástupce o správnosti klasifikace.
b) Opravná zkouška.
c) Plnění povinné školní docházky v zahraniční škole nebo formou individuální výuky.

1) Komisi pro komisionální přezkoušení jmenuje ředitel školy; v případě, že jde o přezkoušení dle bodu a) a vyučujícím daného předmětu ředitel školy, jmenuje komisi krajský úřad.

2) Komise je tříčlenná a tvoří ji:

a) předseda, kterým je ředitel školy, popřípadě jím pověřený učitel, nebo v případě, že jde o přezkoušení a vyučujícím daného předmětu je ředitel školy, krajským úřadem jmenovaný jiný pedagogický pracovník školy,
b) zkoušející učitel, jímž je vyučující daného předmětu ve třídě, v níž je žák zařazen, popřípadě jiný vyučující daného předmětu,

c) přísedící, kterým je jiný vyučující daného předmětu nebo předmětu stejné vzdělávací oblasti stanovené Rámcovým vzdělávacím programem pro základní vzdělávání.

VII. Přezkoušení při pochybnosti zákonného zástupce o správnosti klasifikace

1) Má-li zákonný zástupce žáka pochybnosti o správnosti hodnocení na konci prvního nebo druhého pololetí, může do 3 pracovních dnů ode dne, kdy se o hodnocení prokazatelně dozvěděl, nejpozději však do 3 pracovních dnů od vydání vysvědčení, požádat ředitele školy o komisionální přezkoušení žáka; je-li vyučujícím žáka v daném předmětu ředitel školy, krajský úřad. Komisionální přezkoušení se koná nejpozději do 14 dnů od doručení žádosti nebo v termínu dohodnutém se zákonným zástupcem žáka.

2) Výsledek přezkoušení již nelze napadnout novou žádostí o přezkoušení. Výsledek přezkoušení stanoví komise hlasováním. Výsledek přezkoušení se vyjádří slovním hodnocením nebo stupněm prospěchu. Ředitel školy sdělí výsledek přezkoušení prokazatelným způsobem žákovi a zákonnému zástupci žáka. V případě změny hodnocení na konci prvního nebo druhého pololetí se žákovi vydá nové vysvědčení.

3) O přezkoušení se pořizuje protokol, který se stává součástí dokumentace školy.

4) Žák může v jednom dni vykonat přezkoušení pouze z jednoho předmětu. Není-li možné žáka ze závažných důvodů ve stanoveném termínu přezkoušet, stanoví orgán jmenující komisi náhradní termín přezkoušení.

5) Konkrétní obsah a rozsah přezkoušení stanoví ředitel školy v souladu se školním vzdělávacím programem.

6) Vykonáním přezkoušení není dotčena možnost vykonat opravnou zkoušku.

Opravná zkouška

1) Žáci devátých ročníků a žáci, kteří na daném stupni základní školy dosud neopakovali ročník, kteří na konci druhého pololetí neprospěli nejvýše ze dvou povinných předmětů s výjimkou předmětů výchovného zaměření, konají opravné zkoušky.

2) Opravné zkoušky se konají nejpozději do konce příslušného školního roku v termínu stanoveném ředitelem školy. Žák může v jednom dni skládat pouze jednu opravnou zkoušku. Opravné zkoušky jsou komisionální.

3) Žák, který nevykoná opravnou zkoušku úspěšně nebo se k jejímu konání nedostaví, neprospěl. Ze závažných důvodů může ředitel školy žákovi stanovit náhradní termín opravné zkoušky nejpozději do 15. září následujícího školního roku. Do té doby je žák zařazen do nejbližšího vyššího ročníku, popřípadě znovu do devátého ročníku.

4) V odůvodněných případech může krajský úřad rozhodnout o konání opravné zkoušky a

komisionálního přezkoušení na jiné základní škole. Zkoušky se na žádost krajského úřadu účastní školní inspektor.

Plnění povinné školní docházky v zahraniční škole nebo formou individuální výuky

1) Žák, který plní povinnou školní docházku v zahraniční škole, a koná zkoušku ve **v kmenové škole nebo ve škole zřízené při diplomatické misi České republiky, podle příslušného případu“**., koná ji:
   a) ve všech ročnících ze vzdělávacího obsahu vzdělávacího oboru Český jazyk a literatura, stanoveného Rámcovým vzdělávacím programem pro základní vzdělávání,
   b) v posledních dvou ročnících prvního stupně ze vzdělávacího obsahu vlastivědné povahy vztahujícího se k České republice vzdělávacího oboru Člověk a jeho svět, stanoveného Rámcovým vzdělávacím programem pro základní vzdělávání,
   c) na druhém stupni ze vzdělávacího obsahu vztahujícího se k České republice vzdělávacího oboru Dějepis a ze vzdělávacího obsahu vztahujícího se k České republice vzdělávacího oboru Zeměpis, stanovených Rámcovým vzdělávacím programem pro základní vzdělávání.
2) Žák, který plní povinnou školní docházku formou individuální výuky v zahraničí, koná zkoušku z každého předmětu uvedeného ve školním vzdělávacím programu zkoušející školy.

3) Obsahem zkoušky je vzdělávací obsah za období, po které žák plnil povinnou školní docházku podle odstavce 1 nebo 2. Konkrétní obsah a rozsah zkoušky stanoví ředitel zkoušející školy v souladu se školním vzdělávacím programem zkoušející školy. Se stanoveným obsahem a rozsahem zkoušky seznámí ředitel zkoušející školy s dostatečným časovým předstihem zákonného zástupce žáka, nejpozději však při stanovení termínu zkoušky.

4) Zkoušku lze konat za období nejméně jednoho pololetí školního roku, nejdéle však za období dvou školních roků.

VIII. Hodnocení žáků se speciálními vzdělávacími potřebami a nadaných žáků

Hodnocení žáků se speciálními potřebami

1) Žákem se speciálními vzdělávacími potřebami je žák, který k naplnění svých vzdělávacích možností nebo k uplatnění či užívání svých práv na rovnoprávném základě s ostatními potřebuje poskytnutí podpůrných opatření. Podpůrná opatření zahrnují také úpravu organizace, obsahu, forem, metod a hodnocení vzdělávání.

2) Hodnocení respektuje individuální vzdělávací potřeby žáka, podpůrná opatření poskytovaná školou a doporučení školského poradenského zařízení. Podpůrná opatření prvního stupně škola uplatňuje i bez doporučení školského poradenského zařízení. Podpůrná opatření druhého až pátého stupně se poskytují na základě doporučení školského poradenského zařízení a s předchozím písemným informovaným souhlasem zákonného zástupce žáka.

3) Způsob získávání podkladů a hodnocení se přizpůsobí potřebám žáka tak, aby hodnocení zjišťovalo míru dosažení stanovených výstupů a nebylo nepřiměřeně ovlivněno projevy znevýhodnění. Učitel vychází z doporučení školského poradenského zařízení a z průběžné pedagogické diagnostiky.

4) U žáka s vývojovou poruchou učení rozhodne ředitel školy o použití slovního hodnocení na základě žádosti zákonného zástupce žáka. Výsledky vzdělávání žáka v základní škole speciální se hodnotí slovně.

5) Pro zjišťování úrovně žákových vědomostí a dovedností volí učitel takové formy a způsoby, které odpovídají schopnostem žáka a na něž nemá porucha negativní vliv. Kontrolní práce a diktáty píší tito žáci po předchozí přípravě. Pokud je to nutné, nebude dítě s vývojovou poruchou vystavováno úkolům, v nichž vzhledem k poruše nemůže přiměřeně pracovat a podávat výkony odpovídající jeho předpokladům.

6) Vyučující klade důraz na ten druh projevu, ve kterém má žák předpoklady podávat lepší výkony. Při klasifikaci se nevychází z prostého počtu chyb, ale z počtu jevů, které žák zvládl.

7) Klasifikace je provázena hodnocením, tj. vyjádřením pozitivních stránek výkonu, objasněním podstaty neúspěchu, návodem, jak mezery a nedostatky překonávat.

8) Všechna navrhovaná pedagogická opatření se zásadně projednávají s rodiči a jejich souhlasný či nesouhlasný názor je respektován.

9) V hodnocení se přístup vyučujícího zaměřuje na pozitivní výkony žáka a tím na podporu jeho poznávací motivace k učení namísto jednostranného zdůrazňování chyb.

Hodnocení nadaných žáků

1) Ředitel školy může mimořádně nadaného nezletilého žáka přeřadit do vyššího ročníku bez absolvování předchozího ročníku. Podmínkou přeřazení je vykonání zkoušek z učiva nebo části učiva ročníku, který žák nebo student nebude absolvovat. Obsah a rozsah zkoušek stanoví ředitel školy.

Hodnocení individuálně vzdělávaného žáka

1) Individuálně vzdělávaný žák koná za každé pololetí zkoušky z příslušného učiva, a to ve škole, do níž byl přijat k plnění povinné školní docházky. Nelze-li individuálně vzdělávaného žáka hodnotit na konci příslušného pololetí, určí ředitel školy pro jeho hodnocení náhradní termín, a to tak, aby hodnocení bylo provedeno nejpozději do dvou měsíců po skončení pololetí. Ředitel školy zruší povolení individuálního vzdělávání, pokud žák na konci druhého pololetí příslušného školního roku neprospěl, nebo nelze-li žáka hodnotit na konci pololetí ani v náhradním termínu.

IX. Hodnocení žáků s odlišným mateřským jazykem a žáků-cizinců

1) Školský zákon (561/2004 Sb.)

- Hodnocení výsledků vzdělávání žáků v ZŠ - §51–53
- ZŠ – Hodnocení výsledků vzdělávání žáka na vysvědčení je vyjádřeno **klasifikačním stupněm, slovně nebo kombinací obou způsobů**. O způsobu hodnocení rozhoduje ředitel školy se souhlasem školské rady (odst. 2).

2) Vyhlášky

Hodnocení a klasifikace žáků s odlišným mateřským jazykem a cizinců se řídí v ZŠ §14 - §16 vyhlášky č. 48/2005 Sb., vyhláška o základním vzdělávání a některých náležitostech plnění povinné školní docházky.

a) **nedostatečná znalost vyučovacího jazyka se vždy považuje za závažnou souvislost, která ovlivňuje výkon žáka** (§15 odst. 6 vyhlášky č. 48/2005 Sb.)
b) hodnocení žáka probíhá i **v souvislostech**, které ovlivňují jeho výkon (§15 odst. 2 a 4 vyhlášky č. 48/2005 Sb.)

3) Metodiky MŠMT

Při hodnocení žáka-cizince, který plní v České republice povinnou školní docházku, se úroveň znalosti českého jazyka považuje za závažnou souvislost ovlivňující jeho výkon. Hodnocení proto rozlišuje mezi dosažením vzdělávacího výstupu a jazykovou náročností úkolu. U ostatních žáků s nedostatečnou znalostí vyučovacího jazyka škola obdobně zohledňuje jejich individuální vzdělávací potřeby a poskytovaná podpůrná opatření.

X. Zásady a pravidla pro sebehodnocení žáků

Sebehodnocení žáků slouží k podpoře jejich odpovědnosti za vlastní práci a jejím smyslem je zlepšování kvality práce žáků ve škole.

Sebehodnocení provádějí žáci následovně:

a) průběžně
- pokud to situace umožňuje vždy při klasifikaci, splnění většího úkolu, větší akci, projektu, hodnocení chování apod.
- sebehodnocení se provádí v tomto případě většinou ústní formou

b) měsíčně
- splnění úkolů z měsíčního vyučovacího plánu v 1. – 5. ročníku
- sebehodnocení se provádí písemně vyplněním sebehodnotícího listu, který je součástí plánu

c) čtvrtletně
- sebehodnocení se provádí v členění na silné stránky žáka, slabé stránky žáka, příležitosti a možnosti žáka, hrozby a možné dopady

- sebehodnocení se provádí v 1. – 4. ročníku ústní formou, v 5. – 9. ročníku písemně např. formou dopisu rodičům, kamarádovi, sobě samému apod.
- k sebehodnocení se využívá zejména doba při třídnických hodinách

d) na konci školní docházky

- jde o celkové hodnocení vlastní činnosti v průběhu absolvování školy
- formou je dopis řediteli střední školy se žádostí o přijetí

XI. Zásady hodnocení žáků 1. a 2. ročníků

Od 1. 9. 2026 škola na základě rozhodnutí ředitele školy a se souhlasem školské rady používá v prvním a druhém ročníku slovní hodnocení, včetně hodnocení kriteriálního. Průběžné hodnocení má zejména formativní povahu a poskytuje žákovi srozumitelnou zpětnou vazbu k procesu učení, dosaženým výsledkům a dalšímu rozvoji. Hodnocení na vysvědčení musí splňovat náležitosti slovního hodnocení stanovené právními předpisy.

Teoretické předměty

Zde bude použito kriteriální hodnocení, výsledky vzdělávání budou hodnoceny na následující stupnici:

J- ještě neosvojeno – žák zatím nedosahuje stanovené minimální úrovně konkrétního kritéria a potřebuje cílenou, žák potřebuje soustavné vedení, odpovídá 0-49%

Č — Částečně osvojeno —žák naplňuje kritérium částečně a ve známých situacích potřebuje podporu, odpovídá 50-69 %

T — Téměř osvojeno — žák naplňuje kritérium převážně a ve známých situacích je uplatňuje samostatně nebo s mírnou podporou, odpovídá 70-84 %

Ú — Úplně osvojeno —žák kritérium naplňuje a osvojené znalosti či dovednosti uplatňuje samostatně i v nových situacích, osvojeno z 85 – 100%

Hodnocení ve výchovných předmětech

Cílem hodnocení výchov by měla být podpora žáka v jeho rozvoji. I proto nejsou tyto předměty hodnoceny známkou ani stupněm ale je zde pouze prostor pro slovní vyjádření učitele. Učitel okomentuje silné stránky a pokrok žáka, doporučí způsob práce do dalšího období, lze využít sebehodnocení žáka.

Hodnocení chování

Škola stanovuje oblasti, dovednosti, kompetence, které se projevují chováním žáka a jsou v souladu se školním řádem školy. Tyto projevy budou hodnoceny na čtyřstupňové škále:

Velmi zřídka-zatím potřebuje soustavné vedení
Občas – s pobídkou nebo povzbuzením v běžných situacích
Často-patrné v běžných situacích
Téměř vždy- samostatné a v různých situacích
Žák je hodnocen ve třech kategoriích (vztah k sobě, vztah k druhým a vztah k učení)

Tento dokument nabývá účinnosti dne 1. 9. 2026

Mgr. et. Mgr. Martin Štoudek
ředitel školy